Extratreştri

Extratreştri

Un sondaj relativ recent făcut în America arăta că aproximativ 25% dintre adulti consideră că Pământul a fost vizitat de extratereştri. Şi, ca să fie “politic-corect”, nu demult, Papa Benedict al-XVI-lea a spus că Biblia nu exclude existenţa extratereştrilor – încă un subiect senzaţional pentru presă.

Dar, să vedem ce rezultă din Scriptură în această privinţă. Cu privire la cele din cosmos, Biblia ne spune în principal despre pământ şi despre oameni pe pământ şi nu spune nimic cu privire la alte planete. Deci, ar rezulta că nu este exclus să fie viaţă şi altundeva în univers şi, tot aşa, nu este exclus să existe şi fiinţe inteligente. Ba, mai mult decât atât, Biblia spune despre îngeri că sunt fiinţe inteligente şi că nu sunt de pe pământ. În cartea Geneza se spune despre faptul că "la început Dumnezeu a creat cerurile şi pământul" (Gen. 1.1), dar nu spune nimic despre cum şi când a creat îngerii, spre deosebire de celelalte vieţuitoare, despre care spune că Dumnezeu a zis "să dea pământul vieţuitoare". În acest sens, ca nefiind de pe pământ, îngerii pot fi consideraţi ca fiind "extratereştri". Şi ei chiar au avut legături cu oamenii, după cum spune capitolul 6 din Geneza "fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; şi, din toate, şi-au luat de neveste pe acelea pe care şi le-au ales". Poate veţi spune ca este o interpretare deplasata ca "fiii lui Dumnezeu" despre care este vorba aici ar fi îngeri, dar, exact acelaşi termen "fiii lui Dumnezeu" este folosit în cartea Iov, în capitolul 1, şi acolo este clar că acolo este vorba despre îngeri. Rezultatul a fost exact ceea ce le place oamenilor: "după ce s-au împreunat fiii lui Dumnezeu cu fetele oamenilor, şi le-au născut ele copii: aceştia erau vitejii cari au fost în vechime, oameni cu nume" (Gen. 6.4). Oameni viteji, renumiţi, "uriaşi", adică oameni cu calităţi excepţionale, mai "evoluaţi", potrivit cu idealul omenirii că omul trebuie să evolueze şi să devină mai inteligent şi mai puternic. Dar, imediat după aceea ni se prezintă cum vedea Dumnezeu aceste lucruri:"Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ, şi că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău".

Şi cum putea să iasă ceva bun din împreunarea omului păcătos cu nişte îngeri care nu au ascultat de Dumnezeu, ci au acţionat după poftele lor? Şi despre aceşti îngeri Petru ne spune că au fost pedepsiţi: "Dumnezeu n-a cruţat pe îngerii care au păcătuit, ci i-a aruncat în Adânc, unde stau înconjuraţi de întuneric, legaţi cu lanţuri şi păstraţi pentru judecată" (2 Pet. 2.4). Iar pentru a rezolva problema acelor progenituri excepţionale, Dumnezeu a zis "Am să şterg de pe faţa pământului pe omul pe care l-am făcut, de la om până la vite, până la târâtoare, şi până la păsările cerului" (Gen. 1.7), şi a trimis potopul. Iată, potrivit Scripturii, rezultatul primului contact cu "extratereştrii".

Şi, chiar şi astăzi, există oameni care aşteaptă venirea extratereştrilor, cu gândul că aceste fiinţe superioare vor rezolva problemele omenirii, că, dacă vor interveni ei, nu va mai fi criza energetică, nici foamete, nici boli...

Dar apostolul Pavel le spunea colosenilor "nimeni să nu vă răpească premiul alergării, făcându-şi voia lui însuşi printr-o smerenie şi închinare la îngeri" (Col. 2.18). Şi astăzi există oameni care se închina la extratereştri, culte ale OZN (UFO sau OVNI, sau cum or mai fi numite în alte limbi, pentru că este un fenomen internaţional)! Oameni care aşteaptă de la aceşti extratereştri rezolvarea problemelor de pe pământ pe care numai Domnul Isus le va rezolva atunci când va veni să împărăţească pe pământ. Sigur că este total nepotrivit ca unul care se zice a fi creştin să aştepte venirea extratereştrilor, pentru că creştinii trebuie să aibă acea speranţă pe care Pavel o constata la credincioşii din Tesalonic: "v-aţi întors de la idoli la Dumnezeu, ca să slujiţi Dumnezeului cel viu şi adevărat şi să aşteptaţi din ceruri pe Fiul Său" (1 Tes. 1.9-10). S-a ajuns ca extratereştrii să fie, pentru unii, idolii zilelor noastre. A trecut vremea idolilor cu coadă de peşte, a zeilor greci şi a îngerilor pictaţi în biserici cu aripi cu pene, şi acum lumea a ajuns să aibă o credinţă aproape religioasă că ştiinţa şi tehnologia va rezolva orice problemă. Şi orice credinţă este acum exprimată în termeni împrumutaţi din limbajul ştiinţific, pentru că aşa capătă adepţi chiar dacă nu s-au putut efectua experimente care să arate că teoria respectivă are un suport real. Dar, dacă suntem creştini, trebuie să stăruim în învăţătura apostolilor, aşa cum făceau credincioşii din primele zile (Fapt. 2.42), pentru că "Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci" şi să "exprimăm adevărurile spirituale în cuvinte spirituale" (1 Corinteni 2.13 - JND).

Şi ia să vedem care este originea acestei aşteptări a celor care gândesc că salvarea va veni din cer, de la extratereştri şi a celor care consideră că omul va călători în cosmos şi va cuceri noi lumi.

Încă din antichitate oamenii erau preocupaţi de cucerirea de teritorii – aceasta fiind preocuparea majoră a monarhilor. Apoi, după descoperirea Americii şi Australiei, chiar şi oamenii cei mai de rând din Europa au ajuns să viseze la o viaţă mai bună în "lumea nouă". Însă în "lumea nouă" veneau oamenii vechi, care aduceau cu ei problemele vechi, aşa că cei mai mulţi care au emigrat în America nu au reuşit ceea ce visau, adică să aibă bogăţie şi o viaţă tihnită. Acum, după ce nu mai sunt teritorii de ocupat pe pământ, cum sunt peste şase miliarde de oameni, la ce să se gândească oamenii decât la a cuceri teritorii undeva în cosmos?

Dar, deocamdată, aceste idei sunt doar în stadiul de visuri, ştiinţa şi tehnologia de la ora actuală neoferind nici măcar o schiţă sumară pentru mijloacele cu care omul ar putea călători spre alte stele, în condiţiile în care sondele spaţiale trimise spre alte planete (Atenţie! Sonde spaţiale de mică greutate, fără oameni, şi care aveau la bord numai ceva aparatură de comunicaţie, camere de luat vederi şi câteva echipamente pentru a face unele analize.) au călătorit peste zece ani pentru a ajunge la planetele depărtate ale sistemului solar (Voyager I, lansat în 1977 a ajuns în 1989 la planeta Neptun). Şi din 1972 nu au mai fost misiuni pe lună cu astronauţi pentru că pur şi simplu cheltuielile sunt imense. Iar progresele tehnologice în ceea ce priveşte navele spaţiale nu s-au produs în sistemele de propulsie, în care nu au apărut schimbări radicale faţă de anii 70, şi în prezent nu se întrevăd noutăţi revoluţionare.

Dar, dincolo de strădaniile oamenilor de a descoperi lucruri noi, strădanii care sunt demne de interes, trebuie să avem în vedere ceea ce le spunea apostolul Pavel atenienilor, şi anume că, pentru oameni, Dumnezeu "a aşezat anumite vremi şi a pus anumite hotare locuinţei lor, ca ei să caute pe Dumnezeu, şi să se silească să -L găsească bâjbâind" (Fapt. 17.26-27). Şi tot ceea ce se vede până în prezent pare să confirme că omul este limitat la a trăi pe pământ. Şi cum ar fi oare posibil ca omul care, prin firea lui, este vrăjmaş lui Dumnezeu să poată cuceri universul creat de Dumnezeu? Această ambiţie de a cuceri stelele nu face nimic altceva decât să continue pe linia ispitei satanice de care este stăpânit omul – aceea de a fi ca Dumnezeu.

Deci, ce vom face, vom crede Cuvântul lui Dumnezeu şi ne vom supune Lui, aşteptând promisiunea venirii Domnului Isus sau ne vom lăsa purtaţi de mersul lumii, care caută să-şi rezolve problemele eliminându-L total pe Dumnezeu din viaţa lor şi închipuindu-şi că ar putea găsi fericirea fără el?

clickbible.org